

פרשת חוקת

זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמור דבר אל בני ישראל (יט, ב)

ויש לדקדק דלכאורה היה צ"ל מתחילה דבר אל בני"י ואח"כ זאת חקת התורה.

ויש לבאר עפ"מ דאיתא (תוספתא סנהדרין פ"ג) אין שורפין את הפרה אלא ע"פ ב"ד של שבעים ואחד ע"ש. והנה בגמ' (סנהדרין טז, א) מבואר דמשה רבנו במקום שבעים ואחד הוי, ומעתה א"ש הא דפתח בתחילה זאת חקת וגו' לומר דמדיני הפרה הוא שמשה ידבר אל בני ישראל שיקחו פרה, ולכן כתב זאת חקת וגו' דבר אל בני ישראל.

(רבי יצחק זאב הלוי סאלאווייציק)

אך יש להקשות על זה דשמעתי מרבינו זללה"ה דבקיודש החודש לא סגי לקדש בפני משה אף דהוא במקום סנהדרין ע"א, כיון דצריכים לכך ב"ד ואין ב"ד פחות משלשה, ורק כשיש ב"ד ונצרכים שיהיו ע"א מהני שמשה ייחשב במקום הע"א, אבל האיך יועיל כאן לדבר בפני משה לבדו והרי צריכים שיהא בפני ב"ד.

וצ"ל, דכל מה דנתחדש שצריכים בית דין של שלשה הוא מחמת פסק בית דין דהוא נעשה רק בפני ב"ד של שלשה, אבל כאן שנצטוינו לעשותו בפני ב"ד ע"א אין זה משום שצריכים אנו לכח בית דין של ע"א, אלא דבעינן שחקת התורה תיאמר לפני הסנהדרין שהם הבעלים על עם ישראל ובעינן שיאמרו הדברים לפניהם, וא"כ בזה סגי שיאמר הדבר בפני משה דהוא כנגד סנהדרין ע"א, ונחשב הדבר שנאמר לפני הסנהדרין כולה.

מקור: (הגאון רבי משה שמואל שפירא זצ"ל